

JEDINI PRAVI BUNJEVAČKI LIST

Žacka dvaput misečno

Cina 2 dinara,
ili 4 forinte,
ili 8 kruna,a to je cina 4 Drine,
ili 1 špricera,
ili 1 fićoka rakije

Subotica, 10 svibnja 1940

Duhovi su

Mi smo opet u novom ruhu. Kako koji veći svetac, a mi obučemo novo ruvo. Minjamo natpis baš kao i radikali. I oni se čas zovu radikali, čas JRSD, čas JNS, čas JRZ, čas opet Glavni odbor i tako dalje. Natpis se često minja. Samo firma ostaje uvijek ista: **dobra firma**. Tako i mi. Minjamo natpis, ali ostajemo uvijek isti, baš kao i radikali. Jer nije natpis važan, već firma. I narod lipo veli kad kaže: „Vuk dlaku minja, ali ćud ne.“

Mi smo samo natpis prifarbali, ali što se vlasti tiče baš tu u Subotici, ne bi škodilo kad bi se već vladajuća firma izminila, jer je već odviše poznata i dotrajala. Niti ima pravog natpisa, niti dovoljno robe, a niti mušterija. Triba koncesiju dati drugoj firmi, pa ako ni ta ne bude valjala, onda će narod da uzme dućan sam u svoje ruke.

Vanjska politika

Kad je završen rusko-finski rat, vrhovni komandant finske vojske maršal Mannerhajm uputio je telegram engleskoj i francuskoj vladi, te im je izrazio zahvalnost na ukazanoj potpori i pomoći. Kako naši specijalni dopisnici iz Kopenhagena i Osla javljaju, sada se na sličan korak spremaju i vrhovni komandanti danske i norveške vojske.

Internacionalni oglas

Geografske atlase prodajemo na kilu za pakovanje divence i slanine-karata za jilo (nepotrebno brisati).

Sve knjižare na svitu

Razgovor medju učenicima

— Što ja volim ovog bać Hitlera, — kaže jedan učenik drugom.

— Zašto?

— Zato što ako ovako nastavi neću više morati da učim taj dosadan zemljopis i da zapamtim imena tolikih država.

Nimački radio i Bunjevci

Nedavno je radio u Breslavi objavio imena onih senčanskih Bunjevaca iz Subotice, koji su u Beogradu kupili kuće.

UNUTRAŠNJA POLITIKA

Da li postoji razlika između Bešlića i Bešlića

Nedavno je na jednom zboru u Bajmoku g. ing. Bešlić Nikola izjavio da između njega i ostalih Bešlića u Bajmoku nema nikakve razlike. Mi bismo to i povirovali, pa i sami potvrdili, kada bi, recimo, jedan bajmočki Bešlić mogao da postane ministar i kada bi taj Bešlić mogao da ide u Petrovgrad da soli pamet тамошњим Bešlićima i da im dokaziva da su i oni to isto što i bajmočki Bešlići, i kada bi se petrovgradski Bešlići obraćali radi protekcije bajmačkim Bešlićima itd. itd. I najzad priznali bismo da smo jedni, kad g. Tomić ne bi dolazio da nam soli pamet, i kad bi, umisto da dovedu g. Varadija u Bajmok da drži tu nama nike pridike, mi išli u Petrovgrad da pridičimo g. Varadiju i društvu, pa ma i ne postali sinatori i ne dobijali zato klavire i pripomoći iz ledenog fonda.

Sve dotle, nismo jedni! **Господине Бешлићу!**

I najzad sve dotle nismo jedno, dok Vama nije svejedno šta smo mi.

Ostali Bešlići, Budanovići, Stipići, Babići itd. koji bi ipak volili da su jednaki sa **Господином Белишћем**

Šta je to lutkarsko pozorište?

Na pridnje učiteljevo pitanje ni jedan djak u školi ne zna da odgovori. Naposlitku se diže mali Perica i kaže:

— Gospodaru, lutkarsko pozorište to vam je to, kad gospodar Dragoslav Djordjević iz Beograda vičedu, a Lujzinog Ivana usta se u Subotici mičedu, el kad taj gospodar u Beogradu prstom maknedu a pravoslavni Bunjevci igradu.

Novi redovnici

Gg. Joso Šokšić i Vujkov Balint su dobili dozvolu da osnuju nov red, koji će nositi naziv „Braća nacionalno-politički pokajnici.“

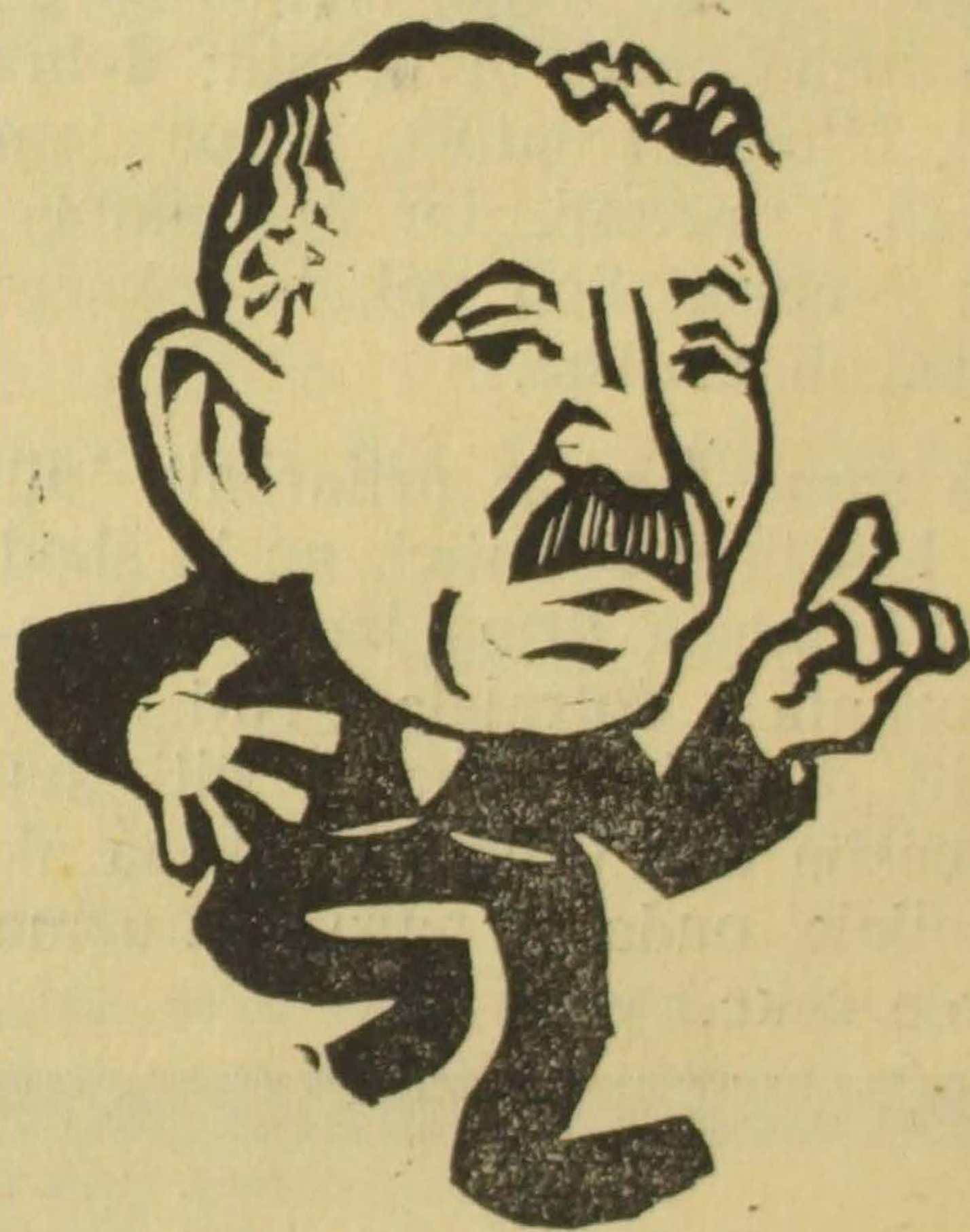
Prvi prefekt je otac Jožua Schockchich, a samostan se otvara u Subotici. Vrata su za sve pokajnike otvorena.

Zaruke

U nedilju se zaručila naša čuvena historičarka g-djica Kata Prčić sa hetmanom g. Alempijom Alempijevičom Krkotkinim, koji je, isto kao i ona, poriklom zaporoški kozak, a otseleće i on biti Bunjevac. Ko zna zašto?!

„Nek se znade da Bunjevac živi“

Bunjevačko ime se doskora nije mnogo cijenilo, ali je vrime dokazalo kolika je njegova vrednost. Ne samo da ga Bunjevci cene, nego, evo, i Srbi izdaju jedine srpske novine u Subotici pod naslovom „Bunjevačke novine“.

Traži i naći ćeš

Žackalo je zapitalo Djidu:

— Za vrime prošlih izbora vaši protivnici su izlipili plakate, na kojima ste vi zavirivali u nužnike. Da li ste vi to zaista činili?

— Jesam.

— A šta ste tamo tražili?

— Mozak autora tih plakata.

Najnoviji uspih hrvatske propagande

I čika Sveta Jedinstvo je postao „žrtva hrvatske propagande“. On je odlučio da će u buduće afiširati sportske rezultate samo latinicom, a za Švicarsku neće upotrebljavati naziv Švajcarska.

Radosne visti

★

Gca Kata Prčić zatražiće penziju od Glavne kontrole prihoda, da bi se potpuno mogla posvetiti uređivanju Bunj. novina gdi saradjuje pod pseudonimom dra Ivana Poljakovića.

★

Sa velikim zadovoljstvom čitali smo u Bunjevačkim Novinama članak koji je branio Vuka Karadžića od člankopisca Subotičkih Novina. Kad su već B. Novine smatrale da brane Vuka to znači da je Vuk Karadžić bio Bunjevac, ili je tačno što Kata Prčićeva kaže da su Bunjevačke Novine zapravo srpske novine ne samo po sadržaju, već i po svojoj publici i oglasima.

Dr. Branko Kiurina postao je ban

Imamo novog bana za koga kažu da je došao sa specijalnom misijom: da riši subotičko pitanje. On će ga rišiti, ali, pitanje je, kako? Pa za mirodavne ono je i rišavano i rišeno, samo za nas ono nije rišeno, već stoji nerišeno već 10 godina.

Ako ćemo suditi novoga bana po onome što već o njemu znamo prema njegovoj prvoj izjavi novinarima, onda se nemamo čemu nadati, jer u njoj nema baš ničeg novog; ta izjava liči na sve dosadašnje izjave svih banova ko jaje jajetu.

Saradnik-čitalac

Ovdi donosimo nekoliko priposlalih stvarčica od nepoznatih saradnika. Molimo ove naše nepoznate saradnike da nam i u buduće šalju svoje radove.

Ko o čemu sanja

Velimir:

Da u gimnaziji ima 100 odilenja, pa da prid njegovom kancelarijom čekaju 100 profesora i 1000 roditelja, a on da nema kada da ih primi, već da mu svi dodju na stan.

Rada:

Da ga u Subotici izaberu za narodnog poslanika i da mu priznaju za nacionalnu zaslugu rad na Kelebiji.

Gospodja Tišma:

Da je izaberu za pridsidnicu Kola Srpskih Sestara i da je odlikuju za savistan rad u Crvenom Krstu.

Manda Čurčićeva:

Da su žene dobile pravo glasa i da im je ona prvi poslanik u Subotici, kao predstavnica pravih Bunjevaca, koji nisu Hrvati.

Lujza Eškutova:

Da je njezin Ivan posto purgermajstor u srpskoj Subotici.

Dragoslav Djordjević:

Da su se svi Bunjevci saglasili u tom da su Srbi, a on je kao nagradu za priobranje Bunjevaca, i pošto je bunjevački zet, postao ministar.

Ico Čurčić:

Da stranke u kancelariji traže Bunjevačke Novine da kupe, a ne ko dosad, da ih on mora diliti zabadavaj.

Drago Dimitrijević:

Da je postao srpski narodni junak, jer je oslobodio Srbe od hrvatskog tutorstva.

Kako treba nositi čizme

Kod Jakova u gostioni sidi jedno veće društvo. Među ostalim razgovorima počnu praviti razne oklade. Niki Vranje potuži se na čizmare, kako mu nijedan ne može napraviti čizme, koje bi nosio duže od 6 miseci. Ali uto se javi čizmar Čanji i reče Vranji:

— Ja ću ti napraviti čizme, koje ćeš nositi 9 godina, i neće se poderati.

— To ti ne virujem, — odgovori Vranje.

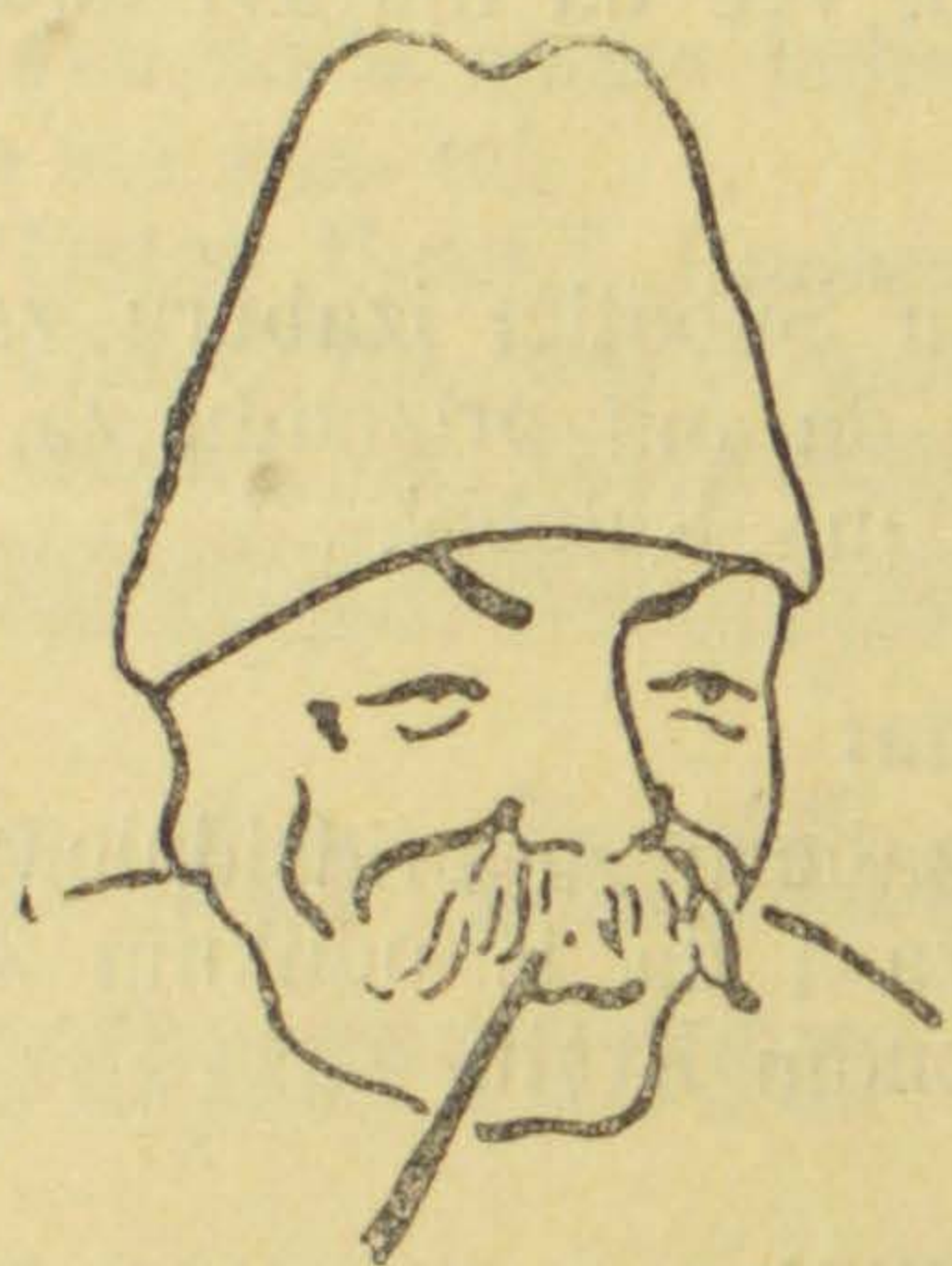
— Hajde da se okladimo, — pridloži Čanji.

— Za koliko? — upita Vranje.

— Za litru vina, i ako ne budeš nosio čizme 9 godina, ja ću ti ih pokloniti.

Vranje pristane i kupi vino, a Čanji ga popije. Kad je popio vino, upozori on Vranju:

— Ja ću ti napraviti čizme i ti ćeš ih nositi 9 godina, ali ih moraš nositi na ramenu a ne na nogama.

Faljen Isus gospodaru uredniče Žackala!

Čitajući to Žackalo, ko velim da i ja što god napišem, pa ako Vam se svidja, a vi otšampajte, a ako vam se ne svidja, vi bacite pa nikom ništa. Kako sam ja čovik Bunjevac, to ću vam pisati malo od ovih Bunjevačkih novina, jer znate te novine zdravo dobro prolaze među Bunjevcima paorima, a jeftine su; eto ja ovih dana oči kod gospodara Ice u kancelariju, a on meni da nikoliko komada Bunjevačkih novina i veli: bać Lošo ove novine vi čitajte i podajte tamo komšijama nek čitaju, jel zdravo lipo pišu o nama Bunjevcima. A ja ko velim oma šta to košta, jel znate s fiškalom se dobro oma pogoditi, a on ču: samo vi nosite bać Lošo, ne košta ništa, vi ste moj čovik, a ja te mojim ljudima dajem zabadavad. A ja šta ću već uzmem pa se posli mislim eto da i od fiškala mož čovik dobiti što god zabadavad, samo to sad neznam, el je to možda kakij huncucki poso, pa će na kraju biti po ledji onima, koji su te novine primali zabadavad i još davali i drugima da čitaju, jel ja to tako

mislim, da ako baš novine i ne vride ništa, al mora kogod platiti trukovanje i artiju, pa se sve nikako bojim primiti te novine, jer znate kako je čovik paor, boji se već i svog osima.

Još bi vam tio koješta pisati, al sad već nemam vrimenta, pa nek ostane za drugi put.

Lipo vas pozdravlja

Lošo iz Novog Sela

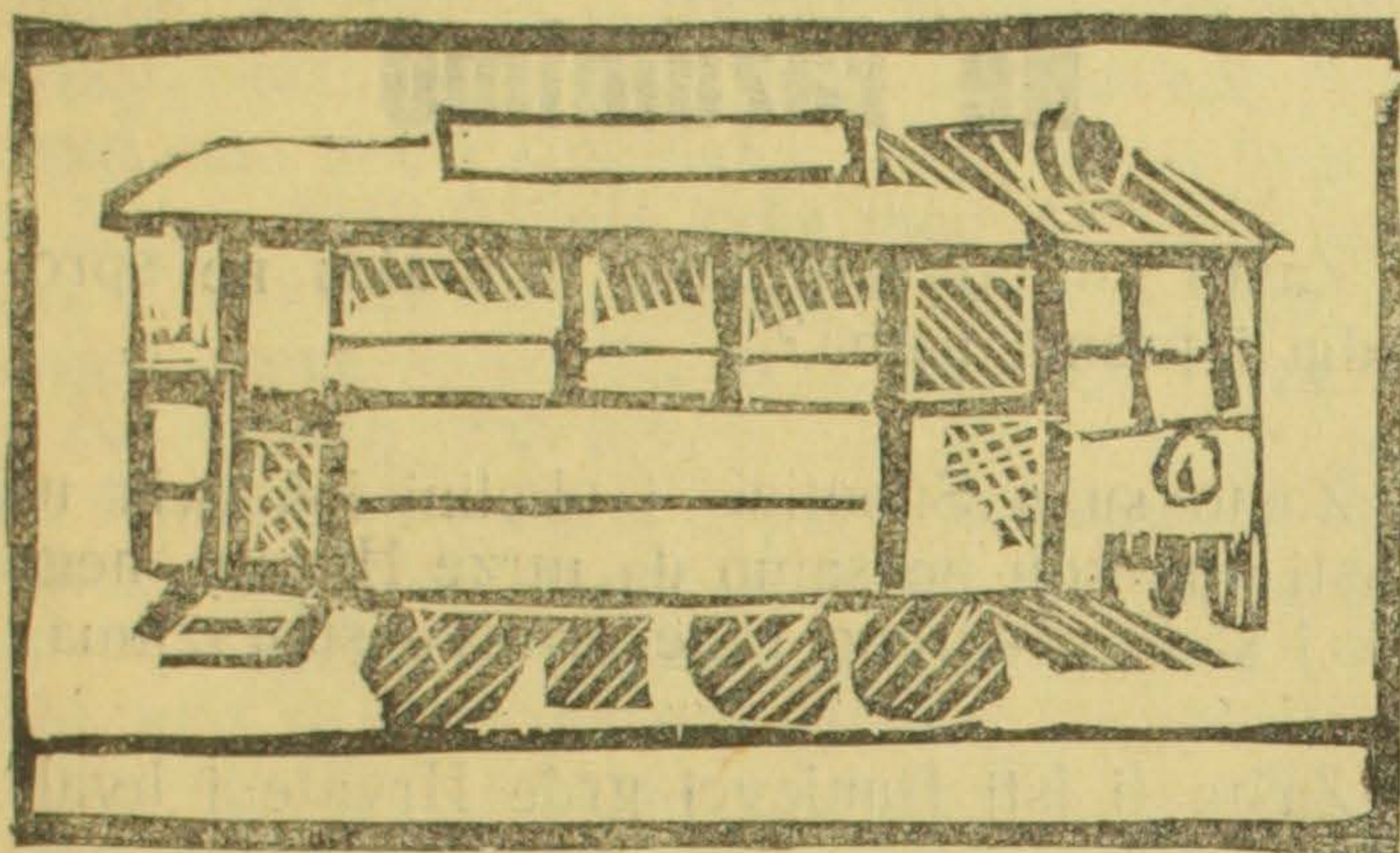
„Bajmačani lipi . . .“

U Bajmoku dok jedni ne žale da je sminjena općinska uprava, a drugi se raduju. Na čelu općinske uprave bio je u Bajmaku bać Mate-Sindikuš, koji je mnogo truda uložio za unapriđenje samog sela. Za vrime njegove uprave počelo je izgrađivanje, baš u njegovoj ulici, kamenog puta i to sve do njegove kuće, virovatno zato da ima vičitu uspomenu na vrime njegovog službovanja. Neki u Bajmaku žale, da je prije no što je dovršio ovaj put, sminjen sa položaja općinske uprave. Bać Mate-Sindikuš prirodno je bistar čovik, uz to je bio i u Parizu, marljivo posjećuje međunarodne sajmove, jer prošlost dokazuje da voli tušta da putuje. Za vrime njegovog pritsidnikovanja kao takav imao je prilike razgovarati sa većom gospodom pa i sa bivšim g. Banom. Jednom prilikom kada su pritsidnici općine imali sastanak u Somboru, pošto se već u ono doba, širili glasovi da će se u nekim općinama sminiti općinske uprave, on kao na čelu najveće općine u somborskom srezu postavio je bivšem gospodinu Banu upit, da li je to istina. Na ovaj upit njemu među ostalima g. Ban odgovorio je, da su to neistinite visti, neka njega ne boli glava, dok je on Ban. samo neka ide kući pak nek produži gazdovanje. Nije prošlo tušta vrimenta pa je i bać Mate-Sindikuš ipak sminjen sa položaja općinske uprave, što zdravo žali. Približavaju se općinski izbori u Bajmaku; počeo je čika Mate-Sindikuš, da češće posjećuje bircuze sa čika Pajom, dok se Grgi ne čudimo, jer je on i ranije svoje slobodne vrime u bircuzu proveo. I ako čika Mate-Sindikuš ima mnogo zasluga da ponovo dođe na čelo općine, Bajmačani sumnjaju u to jer će se ovom prilikom pitati i birači, a ne samo pritsidnici bivših biračkih msta. Čika Mate-Sindikuš spremio je jedan zbor u Bajmaku, ali Bajmočani sumnjaju, da će na njegov poziv opet doći ista gospoda, jer je zbor bio jako posićen, samo je malo kiša smetala. Posle ovih uspiha bolje bi bilo da se Čika Mate-Sindikuš povuče sa političke pozornice, što će po svoj prilici i učiniti na žalost manjine Bajmočana.

Bajmočanin

Subotički specijaliteti

Tramvaj

Subotički tramvaj je nešto tipično za Suboticu. Ako išta priliči Subotici, tramvaj svakako joj priliči. Jer, iako bi još Subotica mogla biti bez tramvaja, sigurno je da ovaj subotički tramvaj ne bi mogao bez Subotice. Jer ne bi nigdi na svitu našao grada, koji bi ga tako strpljivo trpio. Ali s obzirom na ritam života u samom gradu, tramvaj igra jednu važnu ulogu. Naime, danas u svitu svud važi parola: vreme je novac. Naravno ovo za Suboticu ne važi. Jer se tu nikom ne žuri. Prema tome zato postoji i tramvaj, da bi ljudima još većma odvuкао vreme. Jer kome se žuri taj ionako ide pišice, već ko ima vremena, i to mnogo vremena, taj sidne pokadkad i na tramvaj, ali ne da bi brže stigao, nego da bi se malko zabavio. Zašto da ide u kasinu, mijanuu, ili kafanu? Pa tu je tramvaj. U njemu može da čuje koje-kakve novosti i da se dobro zabavi. Tako se na primer putnici često klade: hoće li tramvaj iskočiti iz šina do Palića, ili neće. Svaki dade po dinar, pa onda oni koji su pogodili unaprid, ti dile medju sobom položene dinare. Ali ova igra već se ne rentira, jer tramvaj skoro uvijek iskaće iz šina, pa niko neće da secuje na to da neće iskočiti.

U novije vreme su putnici izumili drugu igru. Pošto tramvaj ima takozvani svoj red vožnje, sad putnici pogodjaju koliko će minuta imati zakašnjenja. Koji najpribližnije pogodi taj nosi pare. Dakle, vidimo, da je subotički tramvaj strašno zabavna stvar.

Osim toga subotički tramvaj služi i za ličenje. Prije neki dan je jedno dite progutalo jedan dinar. Neko je priporučio poplašenoj majci, da sa detetom sidne na tramvaj. I šta mislite šta se desilo? Nakon vožnje od 5—6 minuta dite je povratilo dinar, od silnog drmanja u tramvaju. To se grmovitom brzinom proćulo po gradu, te danas ko nema stolicu, ili hoće da povraća a ne može, taj samo sidne malo na tramvaj i stvar je u redu.

U zadnje vreme vidi se da uprava tramvaja vodi malko računa i o putnicima, jer je uvela neke korisne novotarije, koje služe u korist putnika.

Do sada je čovik mogao kod pošte da provede mnogo vremena čekajući tramvaj, a da ne zna gdi se tramvaj nalazi: da li na Paliću odnosno u Aleksandrovu, ili pak kod Rudića. Medjutim sada toga više nema. Sada su postavljene strilice, koje pokazuju gdi se tramvaj nalazi. Pa ne samo strilice, nego i natpisi. Izgleda da se uprava tramvaja obratila Dr. Lipozenčić Laciki da on koncipira tekst natpisa. Jer ne virujemo da bi ko drugi mogao, tako lipo da napiše taj natpis.

Na toj tabli stoji od riči do riči ispisano slidiće:

Kola se nalaze

na Palič

u Rudič

ili

Kola se nalaze

u Aleksandrovo

u Rudič

Prema tome ako strilica pokazuje da se kola nalaze „u Rudič“, onda znate da se nalaze „na Palič“, ako pak pokazuje da se kola nalaze „na Palič“, onda je sigurno da se nalaze „u Rudič“. Isti je slučaj bilo da se kola nalaze „u Aleksandrovo“, bilo opet „u Rudič“. Od ove table i strilice, pored toga što je natpis tako lipo i dobro napisan, putnici ipak imaju ogromne koristi. Prija su dugo morali čekati i nikako da doznadu gdi se kola nalaze. Danas je drugačije. Recimo hoćete brzo da stignete u Aleksandrovo, onda samo pogledajte strlicu. Pa kada doznate da se kola nalaze u Aleksandrovu, onda krenete pišice, jer vam se ne isplati čekati. Ako pak ustanovite da se kola nalaze kod Rudića, onda, pošto vam se žuri, opet krenete pišice, jer ćete tako brže stići.

Subotičanin

Šta razumimo, a šta ne

Iako smo u vrtlogu događaja današnjice navikli već da se ničemu ne čudimo, ipak još ima stanovitih pojava u našem javnom životu, koje ne možemo da shvatimo i razumimo. Da vidimo, dakle, šta razumimo, a šta ne razumimo.

Razumimo

Da je sporazum sklopljen.

Da su Hrvati u vladi.

Čak i to da ima Bunjevaca, koji kažu da nisu Hrvati.

Što je novi ban Dunavske banovine Dr Kiurina prilikom preuzimanja dužnosti rekao, da će naročito imati u vidu istorijsku ulogu Srpskog naroda u ovim krajevima.

Da su grobovi Bunjevaca svojevremeno služili za dokazivanje slavenskog karaktera Subotice i okoline i pomogli onima koji su vukli lanac za omedjavanje granica nove Jugoslavije.

Ne razumimo

Zašto se taj sporazum u praksi ne sprovadja i prema nama?

Zašto su u Subotici i okolini još uvijek na vlasti oni, koji ne samo da mrze Hrvate, nego čak i sada otvoreno rade protivu sporazuma?

Zašto ti isti Bunjevci grde Hrvate i hvale Srbe?

Zašto ni sa jednom riči nije spomenuo i nas? Zar osim Srba u Vojvodini nema drugih Slavena? Ili možda ostali nisu važni?

Zašto ti isti grobovi služe i sada nikim političarima prilikom izbora za sticanje većine, a protiv samih Bunjevaca?

Kako Francuzi gledaju na razne sisteme

Jedan francuski gospodarski list na slidiči način pridstavlja slikovito razne sisteme:

Socijalizam

Imaš, recimo, dvi krave. Jednu možeš zaklati, a drugu moraš dati komšiji.

Komunizam

Ako imaš dvi krave, obadvi moraš dati vladi i dobićeš za njih malko mlika.

Fašizam

Ako, recimo, imaš dvi krave, možeš ih zadržati, ali mliko moraš pokloniti vladi, koja će ti od tog mlika što god malo prodati.

Američki „New-Deal“ sistem

U stanju si, recimo, da teškom mukom kupiš dvi krave. Jednu ćeš zaklati, drugu ćeš

muziti i mliko ćeš proliti, jer ga ne možeš prodati.

Nacional-socijalizam

Ostalo ti je još dvi krave? Ubiće te a krave će oduzeti.

Liberalizam

Imao si dvi krave. Jednu si prodao i kupio — jednog bika.

Meteorološki

izvištaj

Dne 10 svibnja sunce izlazi posli 4 sata, a zalazi prije 7 sati. Istog dana je izišao i ovaj broj Žackala, a kad Žackalo izlazi onda mnogi već znadu koliko je sati.

SLUŠAJ BRE ŽACKALO!

Već odavna sam ti ja u poslovnim vezama sas Subotica, jal opet još nisam bio u Suboticu. Ja sam ti, znaš bre, poslovan čovek, koji radim sas kontingenti i drugi poslovi, pošto vi tamo u Subotici, oisim vašeg Marka, niste sposobni za kontingenti i drugi važni trgovački poslovi. Ja ti zbog ti poslovi ne dolazim u Suboticu, pošto trgovinu svršše moji čoveci, ja ti samo dam ime i kontingent. Znaš firma sam ti ja čovek. Moji čoveci kažu men da tamo kod vas u Subotici sve neki sami Rvati. Kažem ja njima: more kakvi Rvati u Subotici, tamo ti je sve srpsko. Još nisam čuo da je Rvat dobio kontingent i da je firma čoeck tamo u Suboticu. No, moji čoveci će iopet da to nije tako, već da su u Subotici Rvati. Mislim ja u sebi, ako se ti drajfusi Rvati još i u Suboticu uvuku šta će da bidne sa mnom i sos ostali firma čoveci, koji trgujemo sas Subotica i mezetišemo tamošnji miran i dobar bunjevački svet. No poso je poso mislim ja u men, kad već nisam zbog kontingenti bio u Subotici, al ono moram zbog tija Rvata da odem i da vidim sas svoji oči tu Suboticu. Tako ti ja stigo u Subotica. Da vidim ja gde su Rvati. Ušo u varoš i gledam natipisi od radnja. Svud, bre, sama ćirilica ka u moj Aleksinac, samo još vidiš koji natpis i sas latinicu zbog stranac, koji dolazi u Suboticu. A da vidiš čaršiju! Bre, bre! Ni u Aleksinac nema tolko čevabdžinica ko u Suboticu. Svud samo osećaš divan miris od

luk. Navrnem ti ja u jednu radnju u najlepša ulica u Suboticu, a ono kog ti ja sve vidim. Sve moji stari drugovi, koji su sad sas službu i ostali poslovi u Suboticu, al nigde ne vido ja Rvata. Jedu ljudi i mezetišu ko što i priliči pravim čovecima. Odo ja i u jednu mejanu gde se, kažu, sastaju Rrvati i neki Bunjevci, al tamo, bre, sve prazno i nema života. No reko ja u men, možda je to samo puki slučaj danas, pošto je bio katolički Veliki Petak. Odem ja na sud, a tamo drže raspravu, na sud isto moji Srbijanci svuda. Ama bre, pa gde su ti Rvati. Odo ja u gimnaziju, pa u Poresku upravu, pa ovamo pa onamo a ono bre u službi svud moj poznanik i čoeck. Osto ja još u Suboticu, da sve to ja dobro vidim, da vidim kako je na moj Veliki Petak. I narafno da na taj dan nije bilo rasprava na sud. Sreća što ne nadjoh oni moji drajfusi što mi rekoše da u Suboticu ima Rvata. Bio bi ih isprebijao na mrtvo ime, kad su mene uglednog domaćina i firma čoveka za ban badava naterali da dodjem u Suboticu. More, kakvi Rvati, u Suboticu je sve srpsko ko u Beograd jal moj Aleksinac.

To ti pišem zaoto, jal vidim da i ti izdaješ neke novine, pa ijako nisi firma čoeck ko ja vidim da si pošten jal ne držiš skupa sas tija drajfusi Rvati.

Pozdravlja te

Ravajlo Janjićević-Parajlija iz Aleksinac, diplomirani čevabdžija, burekdžija i furundžija, a sada veleizvoznik svinja, stoke i svega na čemu se daje ćariti i stručnjak za kontingenti.

ŠPORT

LOPTANJE

Loptanje sa Bunjevcima još uvijek traje.

TRENING

Bačka je ovih dana održala ozbiljan trening. Na treningu je potrošeno 2 pečena jagnjeta, 3 kuvane šunke, 6 kila felvagota i 49 i po litara vina. Kako je priteklo 10 deka felvagota i jedan cio jagnječiji but, a u buretu od 50 litara ostalo je još po litre vina, to je uprava Bačke izjavila da sa kondicijom igrača nije zadovoljna i da će se zbog toga ubuduće održavati treninzi ovakve vrste što češće, kako bi igrači mogli da dostignu formu nekadašnjih asova Bačke: Marka Vukova, Guboša, Čiče, Štuce, Roke Poljakovića itd., a da o formi i kondiciji vodje futbalske sekcije Gavre Čovića i ne govorimo. Ako igračima ni ti primeri nisu dovoljni, onda treba da se ugledaju još i na slidiće članove uprave i kibicere Bačke: Čusu, Miću Pletikosića, Šimu Franciško-

vića, Dr Maluševa, Lazu Ivandekića, Remiju Marcikića, starijeg, Dr Kuntića Marka, Dr Rapoša i Lošu Stipića.

Sportski humor

Nogometaš dodje kod zubara.

— Koji vas zub boli? — upita ovaj.

— Desno krilo, treći, — odgovori športas.

○

— Moja kćerka je bila zaručena s jednim pravnikom, ali ga je ostavila, ier je našla bolju partiju.

— A što je po zanimanju njen novi zaručnik?

— Profesionalni nogometaš!

○

— U kojem klubu igra Neto?

— U Bački. Pa to zna svaka budala.

— Baš zato vas i pitam.

„Dok nekom ne smrkne-drugom ne svane“

Na vist da je umro pop-Iso (pokoj vični daruj njemu Gospodine) nastalo je urnebesno veselje i radost u Šandoru, ne zbog smrti pop-Isine, ne i sačuvaj Bože, već što će na pop-Isino misto, mažda, otići njihov „Popi-šandor“ (krstila ga je pok. pop-Ise služavka, Švabica), pa će ga se oni osloboditi.

Ali, kao za pakost i po onom turskom prokletstvu: „Ne sjedini nikad Bože, kaurina“, Šandorčani se i ovom prilikom pripolovili: dok se jedni raduju i likuju, što će Popišandor otići, drugi opustili nosove i tek što ne plaču na sav glas: Boje se neće otići. Izjaloviće nam se, vele, i ova nada kao i posli pok. pop-Marka.

Dobro je, vele, još onda prorekao ča-Živan: „blizu je ljudi Subotica, pa ga svi poznaju, a zna se već koja ptica minja svoje gnijezdo...“

Nudi se . . .

Na vist Ministarstva poljoprivrede da će se provesti nova agrarna reforma i podeliti još 270.000 jutara zemlje, nudim svoje usluge kao prvoklasni „stručnjak“ sa višegodišnjom praksom, pošto sam jednu Agrarnu zajednicu već „udesio“ — **Dušan Stojković** — „Gebra“.

Uzbuna u Šandoru

Niti manjeg mista — niti većih kavgadžija, kao ono u narodnoj pismi: „... među se se hoće da pokolju, zlaćanima da popodu noži, a neznaju na kome“ — će ostati vodjstvo ono malo ološa i potrkusa, posli Popišandora, što su bili podrepaši svim protunarodnim režimima do danas.

Nema tamo interesovanja za Skandinaviju, za Mediteran, čak ni za našu unutarnju konsolidaciju, oni tiraju svoje, kao da će se u Šandoru riješiti međunarodna kriza, a naš unutarnji položaj samo kao dio ovog Šandorskog pitanja.

Kandidati su sve „na izbor junaci“: Prvi je Grk-Šarga, istina, nije mnogo ućevan, ali je tušta putovao s espapom po vašarima, bio je čak i u Gajdobri, pa je imao prilike mnogo što-šta da nauči, a naročito zna dobro miriti, pošto je za kratko vrime izmirio sebi dosta lančića zemlje, zlu netribalo. On održava ratoborni duh i raspaljuje mržnju Srba prema Hrvatima, čitanjem visti o stradanjima Srba u Banovini Hrvatskoj, kako ih sikirom kolju i kako paraju trbuhe majkama i tako vade dicu iz njih i druge strahote.

Drugi „Ajgir“, iako mu ovo ime baš ne priči, jer je davno obangavio više bi mu pričilo „buva“ ili „krlja“, pošto se tako priključio uz lemoziju da ga ni 4 vola ne mogu rastaviti od nje. Nije ućevan, ali dobro sluša: kud gospodar okom — on skokom, ne traži drugo sem malo česti, jer šta bi bez česti: ni ker ga ne bi onjušio . . .

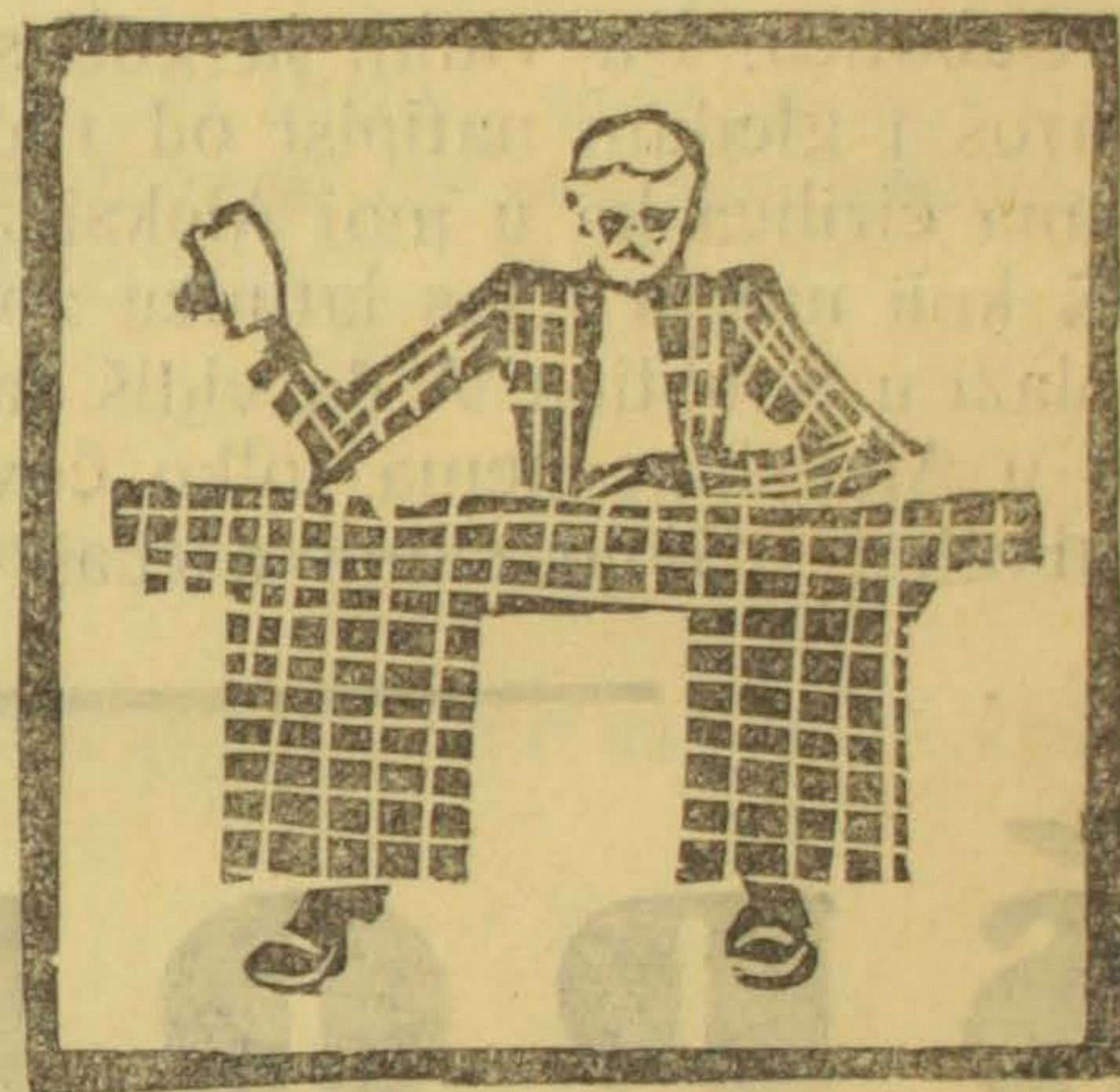
A treći je Sreta zvani „birtaš“. Zna barataći s narodom, mišao se s pijanom gospodom i, mozte misliti šta je sve naučio, a što je najvažnije, u dušu poznaje Bunjevce: U trbuh im vidim, veli, i znam i šta misle i šta ne misle. Ima, da prostite, samo jednu malu libu, što nije postao invalid na frontu, već pri jednoj „positi“ na salaš Varga Petera.

U pažnju našim čitaocima!

Upozoravamo naše čitaoce da Bunjevačko Žackalo izlazi svakog drugog petka. Idući broj izlazi 24 svibnja itd. Uбудuće na ovom mistu objavićemo uvijek tačan dan izlaženja idućeg broja. Dakle zapamtite:

Idući broj Bunjevačkog Žackala izlazi u petak 24 svibnja.

**Urednikova
pošta**

Opazilismo da interesovanje za naš list, koje je i do sada bilo zadovoljavajuće, iz dana u dan raste. To se opaža naročito po tome, što su se sa svih strana počeli javljati saradnici. Većina od njih ostala je anonimna. Ali to ništa ne mari. Mi molimo one naše vridne saradnike, čije smo priposate stvarčice štampali, da nam i ubuduće ostanu saradnici, te da nam što više aktuelnih stvarčica pošalju. Sama ta činjenica da je neko dobio mista u listu znači da dotičan ima smisla za humor i satiru. Neka se niko ne plaši. Svačija anonimnost biće sačuvana do krajnjih granica. Ako pak neko pošalje nešto što nam ne odgovara to ionako nećemo štampati. Dakle, opasnosti, niti rizika nema.

Zato, saradnici na okup!

Naš saradnik g. Vujković običi će ovih dana sva bunjevačko-šokačka mista u Bačkoj i Baranji radi organizovanja lista. Molimo naše čitaoce u tim mistima da mu izadju u svemu u susret.

Vlasnik i urednik **Grgo Prčić**, Agina ul. 7. Rukopisi se ne vraćaju. List izlazi svakih 15 dana. Pojedini broj stoji 2 dinara. Polugodišnja pretplata 20 din., godišnja 40 din. — Štampano u štampariji **Braće Fišera**, Subotica, I. Šenoe ul. 12. Telefon 629.